

sis hores de cançó a **CANET**

16 juliol

m' del mar bonet

celdoni fonoll

ovidi montllor

ramón
muntaner

raimón

lluis llach

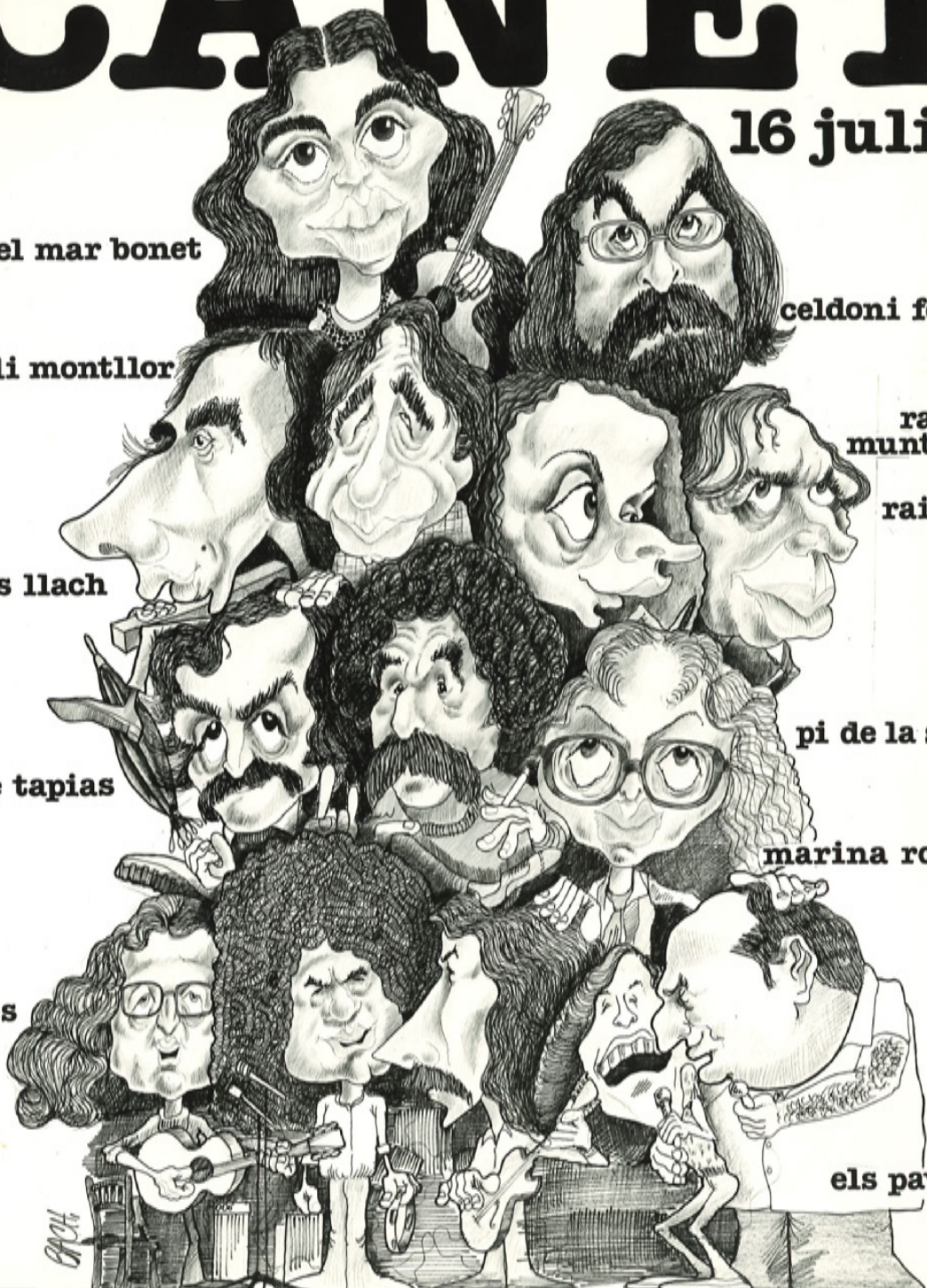
pi de la serra

pere tapias

marina rossell

coses

els pavesos

BRCH

Les Sis hores i el Canet Roc-77

El juliol arribà a Canet amb pluja i s'aiguallren les Sis hores de cançó del dia 30. Tot i així al Pla d'en Sala s'hi va concentrar 70.000 persones per veure actuar Lluís Miquet i Els 4Z de València, Celedoni Fonoll, Marina Rossell -on va començar la pluja- Ovidi Montllor, Pere Tapias, Maria del Mar Bonet, Lluís Llach, Coses, Ramon Muntaner, Pi de la Serra i Els Pavesos.⁶⁷ Tanmateix, sembla ser que les Sis hores de 1977 van deixar la protesta, la denúncia en la cançó, el sentit crític. Una carta al diari AVUI de principi d'agost deia «D'ara endavant la joventut cercarà divertir-se a Canet. La investigació, l'estètica musical supliran probablement la denúncia en la cançó. En aquestes termes s'expressaven els responsables de les Sis hores de Cançó a Canet, en constatar que el públic, si bé nombrós, no havia respost amb l'entusiasme d'altres anys (...) Però jo em pregunto: tantes coses han canviat a l'Estat espanyol que preveiem que sobrarà la crítica en la convocatòria a Canet de l'any vinent? No frivolitzeu la joventut!... Crisi econòmica, atur, caos urbanístics, pobles abandonats, comunitats que lluiten entre el pacte i la no-renúncia; d'altres, entre la violència i la dignitat". Tota una herència a repartir i els joves no se n'escapen. Però precisament perquè la feina que ens espera a tots és dura cal una cançó forta

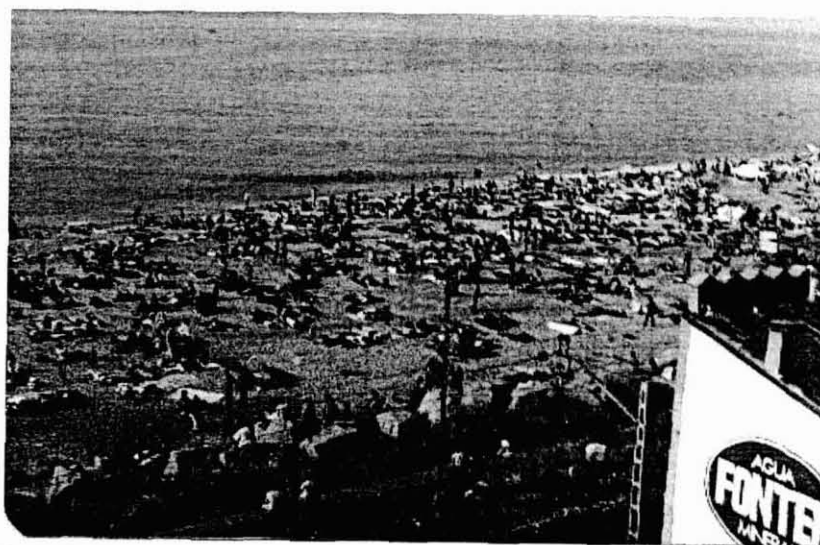
que sostingui, no una cançó evasió».⁶⁸

Dues setmanes després, talment com l'any 1976, en el mateix escenari, començà el Canet Roc, "la Festa de la Lluna Plena" amb Oriol Tramvia, Música Urbana, Companyia Elèctrica Dharma, Pau Riba, Mirasol/Colores, Orquesta Plateria, Casavella i Jordi Baptiste. La festa també quedà deslluïda per l'aigua i per la poca

convocatòria -unes 8.000 o 9.000 persones-⁶⁹ respecte a l'anterior Canet Roc, fet que portà a creure que els festivals de cançó havien entrat en crisi. Jordi Garcia-Soler, des de les pàgines del diari Avui, va defensar la vigència dels festivals i de la continuïtat "encara tenen molts serveis a fer (...) i és importantíssim per a la tasca indefugible de la necessària reconstrucció nacional, l'interès polític de la qual és evident. De la mateixa manera que és absurd voler enterrar les Sis Hores de Cançó a Canet perquè enguany no hi va haver tants cants, crits, banderes i pancartes com en les edicions anteriors, de la mateixa manera que és il·lògic voler donar per acabat el Canet/Roc perquè aquest any ha tingut una participació popular sensiblement inferior a la de convocatòries anteriors.⁷⁰

Canet-78, el retorn de l'entusiasme?

La manifestació de l'11 de setembre celebrada a Barcelona el 1977 va representar l'impuls definitiu per a la consecució de les reivindicacions catalanes. Tres mesos abans, a les eleccions de juny, l'electorat català havia manifestat un comportament radicalment diferent respecte al del conjunt espanyol i havia donat la seva confiança a les forces democràtiques i autonomistes. El Govern de Madrid, però, encara parlava d'una «Mancomunidad de Diputaciones», plantejant que quedà definitivament abandonat després de la promulgació de l'estatut d'autonomia de 1979 i amb el primer Parlament de Catalunya. A Canet, després de la baixada de l'activisme polític i la lluita reivindicativa de les Sis hores de 1977, l'any 1978 els organitzadors van intentar recuperar l'esperit dels Festivals i van batejar-lo amb la crida i defensa de la llibertat d'expressió a través de totes i cadascuna de les intervencions artístiques del festival. El festival, amb el nom de Canet-78⁷¹, començà el divendres 14 de juliol amb la inauguració d'una exposició de cartells, fotografies i documents de les set edicions dels Festivals a la Sala Cap i Cua⁷² i una revetlla popular gratuïta al Carrer Ample amb el grup Dekaros, seguit a mitjanit, a la platja, amb un gran cremat. El dissabte 15,

La platja de Canet s'omplia fins a mig mati de gent que havia assistit als festivals